

[P. A. Poulsen.]

forhold til årene før krigen. Imidlertid ligger vi vedvarende for lavt med hensyn til forbruget af fisk på hjemmemarkedet, væsentligt lavere end vore broderlande Norge og Sverige, for ikke at tale om England. Jeg er helt enig i, at der på dette område må gøres en indsats; gennem propaganda må man søge at få befolkningen til at forstå, at fisk er en sund spise, man kan vel egentlig for adskillige fiskearters vedkommende også sige en billig spise. Derfor forekommer det mig, at den fiskepropaganda, der har været forberedt i de senere år, og hvorom en fuldt færdig plan kunne forelægges det samlede fiskerierhverv i september måned 1948, har været og vedvarende er stærkt påkrævet. Derfor hilser jeg Landsforeningen for Fiskepropaganda velkommen, og jeg tror, at denne forening med den alsidige sammensætning, foreningens bestyrelse har fået, vil få en ikke ringe betydning for fiskepropagandaarbejdet i tiden fremover. Til den lykønskning, den højtærede fiskeriminister udtalte i sin fremsættelsestale, kan jeg slutte mig; også jeg og mit parti ønsker i høj grad foreningen held og lykke i arbejdet.

Det ville føre for vidt her at komme nærmere ind på de forskellige former for fiskeri, og jeg skal villigt indrømme, at jeg heller ikke har det fornødne kendskab her til, således som det ærede medlem hr. Severin Hansen har det. Derfor tror jeg, at dette spørgsmål, eventuelt også andre spørgsmål i forbindelse med det foreliggende lovforslag, bedst vil kunne drøftes i et udvalg.

Grønlandsfiskeriet, som den højtærede minister omtalte, har også vor interesse, men jeg vil gerne understrege, at mit parti ikke vil gå med til at skabe basis for dansk fiskerivirksomhed i Grønland, medmindre det sker i nøje forståelse med og efter forhandling med de grønlandske landsråd. Grønland er først og fremmest grønlændernes land, men i samarbejdets ånd er vi rede til at medvirke til, at der gøres en indsats fra rigsdagens side. De forsøg, der blev gjort i fjor, kan vi kun betegne som betinget heldige. Men jeg skal heller ikke komme nærmere ind på dette spørgsmål, der ligeledes bedst egner sig til udvalgsbehandling.

Af det foreliggende lovforslag fremgår

det, at den højtærede minister ønsker, at der i finansåret 1949—50 stilles et beløb på 1 mill. kr. til rådighed som lån til danske virksomheder, der er beskæftiget indenfor fiskeribranchen. Jeg kan på mit partis vegne tilsige den højtærede minister en velvillig behandling af dette lovforslag. Jeg kan dog bemærke, at jeg fra bestemt side har hørt en udtalelse om, at man er noget usikker med hensyn til, om et beløb på 1 mill. kr. vil være tilstrækkeligt. I vore dage rækker 1 mill. kr. ikke særlig langt, navnlig ikke når der som her er tale om at anvende beløbet som lån til støtte for en række forskellige foranstaltninger indenfor store virksomheder, der er i gang, og nye, som ønskes oprettet. Jeg tænker også på det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Jens Jensen stillede angående butikkerne. Men det foreslåede er under alle omstændigheder bedre end intet, og det er måske også, når alt kommer til alt, klogt at gå langsomt frem på dette område.

Jeg tror, den højtærede minister af den redegørelse for mit og mit partis standpunkt, som jeg her har givet, vil se, at vi ser med megen velvilje på det foreliggende spørgsmål, som jeg imidlertid af de af mig nævnte grunde gerne ser gjort til genstand for en udvalgsbehandling.

Hvad angår lovforslagets enkeltheder, bestemmes det i § 1, at danske virksomheder, der beskæftiger sig med opbevaring af, handel med og forædling af dansk fisk og fiskeprodukter, i finansåret 1949—50 af statskassens midler kan få lån til etablering eller udvidelse af faste anlæg samt til anskaffelse af maskiner, industrielt og handelsmæssigt inventar samt transportmidler. De samme lånevilkår gælder for nye virksomheder, der på sund basis oprettes til samme formål.

I tilknytning til det, jeg allerede har fremført angående de nævnte forhold som helhed, vil jeg sige, at vi fra vor side finder disse bestemmelser tilfredsstillende; dette gælder også lånebetingelserne, som er fastsat i §§ 2 og 3. Hvad bevillingen af lånene angår, har man en vis garanti for, at de vil blive ydet dér, hvor der er betingelser for at opnå resultater tilstede, idet i henhold til § 4 et udvalg af sagkyndige skal bistå fiskeriministeren ved